

ни и 1 книга 5-гласни мотети, 3 книги 5-гласни мадригали и една книга 6-гласни канцонети, а останали въ ръкописъ: 150 контрапункта и канони на 2 до 11 гласа, и единъ трактатъ по контрапунктъ. Въ Сикстинската капела и до днесъ се изпълнява коледния мотетъ „Hodie vobis scelerum rex“ — едно отъ най-красивитѣ творения на Н. — станало свѣтловно прочуто. Между неговитѣ ученици сж: Гр. Алери, А. Брунели, Донъ Микели Романо, П. Валентини и др., както и братъ му Джовани Бернардино.

Наполеонъ (Наполео), Артуро — Napoleone (Napoleone), Arthuro — пианистъ, диригентъ и компонистъ, род. 7 мартъ 1843 въ Опорто, ученикъ на Хале въ Лондонъ, концертиралъ изъ цѣла Европа и Америка; напуца обаче скоро артистическото поприще, и се отдава на търговия съ ноти и инструменти, компониралъ танцова музика и етюди за пиано, както и една опера „O remorso vivo“.

Направникъ, Едуардъ Францовичъ — Naprawnik, Eduard Fr. — значителенъ компонистъ и талантливъ диригентъ, род. 24 авг. 1839 въ Пардубицъ (Чехия), умр. 10 ян. 1917 въ Петербургъ, ученикъ на Пражката организова школа и Майдлова музикаленъ институтъ, самъ после постъпва преподавателъ въ последния, и обръща внимание съ своитѣ композиции — клавирна музика и пѣсни, и особно, съ увертюрата „Власта“. 1861 бива повиканъ за капелмайсторъ на князь Юсуповъ въ Петербургъ. Тукъ скоро си създава хубаво име на диригентъ, и бива назначенъ отначало за хормайсторъ, за втори, и 1869 — за първи капелмайсторъ на Императорската опера — на мѣстото на Лядовъ. 1869—1881 ръководи симфоническитѣ концерти на „Руското Императорско музикално общество“ и на други дружества въ Петербургъ. Творби: 4 симфонии, симфоническата поема „Ориентъ“, „Демонъ“ (по Лермонтова), една „Тържествена увертюра“, една сюита и нѣколко марша за оркестъръ, единъ концертъ и една фантазия за пиано съ оркестъръ (върху руски теми), една соната за цигулка и пиано, една фантазия за цигулка и оркестъръ, две сюити за чело и пиано, 3 струнни квартета, единъ

клавиръ-квартетъ, 4 опери: „Нижни-нигородскитѣ жители“ (1868), „Харолдъ“ (1886), „Франческа да Рамини“ и „Дубровски“ (1895) — най-много играната, музика къмъ „Донъ Жуанъ“ отъ Алексей Толстой за соли, хоръ и оркестъръ, пѣсни съ пиано и оркестъръ, хорове за смѣсени и мъжки гласове и клавирни нѣща.

Напрѣжность (нехармонична), фр. fausses relations, нѣм. Querstand — се нарича влизането на единъ измѣненъ—диезиранъ или бемолиранъ тонъ, въ единъ другъ гласъ, вмѣсто въ този, въ който би се получилъ чрезъ единъ хроматически ходъ на полутонъ. Н-та се забранява отъ строгата хармония, поради неприятното впечатление, което прави на слуха; обаче, при много Н-сти — то изчезва

Наранте, ит. narrante — приказно, разказвателно.

Нардини, Пиетро — Nardini, Pietro — знаменитъ цигуларъ-виртуозъ и

Пиетро Нардини

компонистъ, род. 1722 въ Фибиана (Тоскана), умр. 7 май 1793 въ Флоренция, училъ цигулка въ Ливорно и после — при Тартини въ Падуа. Следъ като си създава, чрезъ концертнитѣ си пжувания, име на го-